

NASLOVNICA

SADRŽAJ

INTERVJU S POVODOM

KRITIKA

MANIFESTACIJE

[Međunarodni dan plesa \(29. travnja\)](#)

[Mehić, S. Izložba rasplesanih eksponata](#)

[Merzouki, M. Svjetska poruka za Međunarodni dan plesa](#)

[Pličanić, E. Hrvatska poruka za Međunarodni dan plesa](#)

[Dioniz - Igram do sebe, UAOS 2014.](#)

[Intervox UAOS, 2014.](#)

[Jarčevac 2014](#)

STUDENTSKA SCENA

ESEJI

IZ STRUKE ZA STRUKU

IZDAVAČKA DJELATNOST

Selma Mehić

smehic123@gmail.com

Izveštaj povodom proslave Međunarodnog dana plesa 29. travnja 2014. godine, Osijek

Izložba rasplesanih eksponata

Slavilo se i plesalo po cijelom svijetu, 29. travnja 2014! Radi se naravno o Međunarodnom danu plesa koji je IDC (International Dance Committee/Međunarodni plesni odbor) ustanovio još 1982. godine izabравši za taj dan rođendan velikog plesnog reformatora i začetnika modernog baleta, Jean Georges Noverrea. Nakon više pokušaja, Hrvatska se napokon pridružuje obilježavanju Dana plesa 1999. potaknuta akcijom neformalne plesne

grupe LLINKT! U lipnju 2000. plesni odbor Hrvatskog centra ITI preuzima organizaciju proslave Dana plesa. Na taj dan, u Hrvatskoj se čitaju dvije poruke: jedna koju piše odabrana osoba sa međunarodne plesne scene i druga koju piše osoba s hrvatske plesne scene. Među autorima međunarodnih poruka možemo naći poznata imena, kao što su Merce Cunningham, Maja Pliseckaja, Maurice Bejart i drugi, a neki od autora hrvatskih poruka su Milko Šparemblek, Milana Broš, Almira Osmanović, Ivica Boban... Osijek već treću godinu za redom obilježava Dan plesa u organizaciji plesne udruge CorpArt s podrškom Umjetničke Akademije u Osijeku. Nakon godišnje produkcije tek otvorenog plesnog studija i predavanja Maje Đurinović o suvremenom plesu u Hrvatskoj, zatim predstave 5. *Osječka*, ove godine upriličena je i književno-plesna izložba *Words can dance*, koja se bavila odnosom plesača i književnosti.

Kako smo došli do forme *književno-plesna izložba*? Budući da smo se našli u prostoru galerije Kazamat, koji je zapravo predodređen za likovne izložbe, odlučili

Antun Gustav Matoš: *Sjena*, mentori: Maja Đurinović, Tatjana Bertok-Zupković, Maja Lučić, Majkl Mkolčić, Jasmina Pacek
Projekt povodom Međunarodnog dana plesa *Words can dance*, Galerija Kazamat Osijek, 29.4.2014.
Na fotografiji: Daria Karić, Borna Galinović, Matej Safundžić, Jan Novosel, Nemanja Mutić, Luka Stilinović, Marijana Matoković, Goran Vučko.
Fotografija: Danijel Grbić

smo iskoristiti njegov potencijal upravo u tom smjeru. Likovno izložbeni prostor je prazan prostor, što plesaču/izvođaču predstavlja izazov da ga upotpuni prisutnošću tijela u prostoru te da kretanjem i riječju gradi razne svjetove u njemu. Na raspolaganju smo imali prostor galerije koji je fizički podijeljen na dva dijela, strop prati oblik luka, a svi zidovi su bijeli. Maja Đurinović i Nermine Mehić, koje su osmislile koncept izložbe, odlučile su taj prostor podijeliti na četiri dijela i u njemu

postaviti šest točaka izložbe koje će publika pogledati. Uspostavljanjem tog koncepta, prostor poprima izgled žive izložbe: lukovi nalikuju na niše pod kojima se uzdižu ekspresivne pokretne statue, stvaraju se veličanstvene slike, a kako bi publika imala potpuni doživljaj i malo predznanje prije gledanja svakog eksponata, netko ih je morao provesti tom putanjom.

Kako i priliči jednoj izložbi, tu je važnu ulogu imala kustosica koju je igrala Maja Đurinović. Dočekavši goste, poželjela im je dobrodošlicu prepustivši riječ Barbari Rocco, koja je pročitavši hrvatsku poruku Edine Pličanić uspostavila konekciju s publikom i učinila da poveruje kako se sve kreće i pleše, baš onako kako je i Edina zamislila i kako je idealno za daljnji doživljaj pokretnih slika ove izložbe. Zatim je publici predstavljena prva pokretna slika izložbe - *Isadora Duncan*, koja je zapravo ulomak umjetničkog kolaž programa izvedenog u „Histrionskom domu“ u Zagrebu i u Tovarniku povodom stogodišnjice smrti Antuna Gustava Matoša u izvedbi studenata glume i lutkarstva na UAOS (Borne Galinovića, Darije Karić, Marijane Matoković, Selme Mehić, Nemanje Mutića, Jana Novosela, Mateja Safundžića, Luke Stilinovića i Gorana Vučka). Matoš je naime, uživo gledao „čuvenu plesačicu“ Duncan i ostavio za sobom vrijednu kritiku iz 1903. godine koja počinje rečenicama: „Sinoć vidjeh čuvenu plesačicu. Tek sinoć jer bijah skeptičan.“ Matoš je uistinu skeptičan. Isadoru u svojoj kritici čas naziva „reklamskom gospođicom“, a čas ju vidi kao „ishodište, žarište, simbol svih umjetnosti zajedno.“ [1] Njenu izvedbu i način kretanja naziva apsurdom, no sa istovremenom sviješću da je za „renesansu plesanja“ upravo taj apsurd potreban. On ju vidi kao revolucionarku, te kao da joj istovremeno i zamjera i divi se njenoj izvođačkoj drskosti. U jednom (Straussovom) Isadorinom valceru Matoš prepoznaje makov cvijet, crvenu ružu, rumenu kameliju, crvenog demona, strasni purpurni plamen. Nije li to ona divna vještina simboličke transformacije doživljaja u ples koju Ana Maletić navodi kao važan aspekt suvremenog plesa uopće! Ova točka završila je valcerom

Miroslav Krleža: *Saloma*, mentor: Maja Đurinović
Projekt povodom Međunarodnog dana plesa *Words can dance*, Galerija Kazamat Osijek, 29.4.2014.
Na fotografiji: Selma Mehić
Fotografija: Igor Sambolec

zbog kojeg se Matoš odlučuje da je Duncan „pretenciozna *ali bi mogla biti prva preporoditeljica modernog plesa*.“ [2]

Zatim je kustosica prenijela pozornost na drugu točku - *Uspomena na jednog plesača: Zaharovu* Miroslava Krležu, koju je izvela Anja Đurinović. U spretnoj igri riječi i pokreta Anja dokazuje onu vječnu bliskost dramskog i plesnog te snagu i ljepotu koju ta simbioza izaziva kod gledatelja. U trećoj točki igrale su se Iva Bistrović i Ivana Srb. U pjesmi *Plesačica zaboravlja mjesecinu* Jure Kaštelana pronašle su prostor za igru pogađanja i zvukova. Još jednog Krležu, ovog puta *Tri simfonije*, pročitala je Marijana Matoković, a plesala Nermine Mehić. Iz zajedničke točke promatranja, jedna nas vodi u verbalni vrtlog rasplesanih boja, zvukova i slika, a druga postaje sam dojam, koji je, budući da se radi o Krležinoj ranoj, ekspresionističkoj fazi, itekako rasplesan. Upravo taj početni zajednički fokus lako i izvrsno spaja riječ i kretanje, tako da se Marijana i Nermine doimaju kao jedna. Na petoj postaji Krležina *Saloma*, koju sam izvela osobno s kolegom Nemanjom Mutićem. To je pjesma iz 1914. godine naslovljena kao fragment iz eposa „Smrt Ivana Preteče“ u kojoj se Krleža igra ispreplitanjem doživljaja ogorčene Salome i požudnog Kaje, što zapravo dovodi do sukoba Zemlje i Zvijezda, a baš

Miroslav Krleža: *Uspomena na jednog plesača: Zaharovu*, mentor: Maja Đurinović
Projekt povodom Međunarodnog dana plesa *Words can dance*, Galerija Kazamat Osijek, 29.4.2014.
Na fotografiji: Anja Đurinović
Fotografija: Tomislav Šilovince

takvi apstraktni pojmovi izuzetno motiviraju na istraživanje kretanja sa raznim efortima i glasa različitih vibracija. Kombinacija riječi i pokreta ponovno su izvrsna kombinacija za stvaranje krležijanske maglovite atmosfere nemira. Završnu točku, Matoševu *Sjenu*, spretno su i sa specifičnom kvalitetom grupnog kretanja izveli studenti UAOS-a, otkrivajući lakoću kretanja i neprestanu mijenu stvarne slike i sjene i sjenine sjene...

Proslava je završena porukom Mourada Merzoukija i pozivom svih sudionika na grupno kretanje prostorom. Studenti, profesori, plesači, glumci, amateri, Osijek, Zagreb - sve je to objedinio ples. Sve su to razigrana tijela i rasplesani umovi. Osijek je proslavio Dan plesa raplesavajući svakoga i sve pa čak i riječi. Jer kako je Edina Pličanić poručila u svojoj poruci: *Otvorite oči, pogledajte, sve oko vas pleše, drveće na vjetru, oblaci sa suncem, zvijezde, mjesec, sva živa bića... cijeli univerzum pleše. Vi plešete. Sve je u svemu, ples je u svemu.* [3]

Zagreb 1973., str. 234-239.

[2] Isto.

[3] Hrvatska poruka za Međunarodni dan plesa 2014. godine

[1] Matoš, A. G. „Isadora Duncan“. U: *Sabrana djela*. Svezak V. JAZU; Liber; Mladost,

